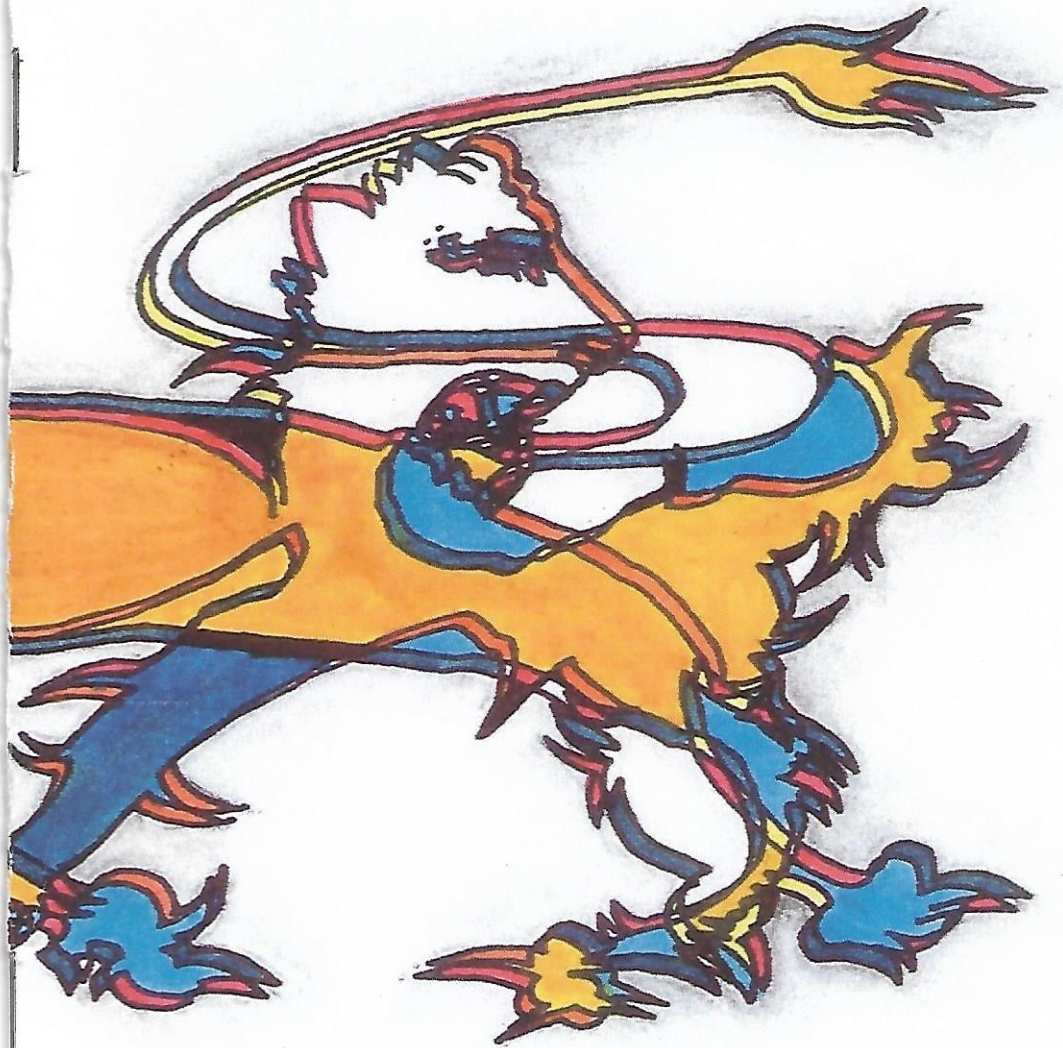

Lions Club Doetinchem

Bulletin 189

JAARGANG 22 / november 2002

Bestuur 2002 / 2003

President	Marnix Jansen Venneboer
Oud President	Han Meibergen
1 ^o Vice President	Henk Drost
2 ^o Vice President	Koos Kuiper
Secretaris	Henk Breuker
Pennigmeester	Martin Liefrink

Secretariaat:

Henk Breuker,
Lebuinusstraat 23, 7009 MV Doetinchem
Telefoon 0314 - 343056, mobiel 06 - 22376774
Fax 0314 - 354697 E-mail: Doetinchem@lions.nl
Website: www.Lions.nl/Doetinchem
Digitaal ledenboek: www.lions.nl/lolas

Bankrekening ABN-AMRO : 66.03.11.232
(Postrekening van de bank: 824200)

Bijeenkomsten

Iedere maand:

- 1° woensdag 20.00 uur Vergadering
- 3° woensdag 18.00 uur Taphap
- 5° woensdag 18.00 uur Taphap met L.L.L.

Plaats:

**Gasterije De Heereboer, Oude Doetinchemseweg 42
Zeddam, telefoon 0314 - 651940, telefax 0314 - 652488.**

Bij verhindering **altijd** bij de secretaris afmelden: 0314-343056
Bij verhindering taphap **altijd** tussen 12.00 en 17.00 uur bij Gasterije
De Heereboer afmelden.

Voor 5° woensdag opgave bij Gasterije De Heereboer
Tussen 12.00 en 17.00 uur.

Pres(s)praat

Terugblikkend op het "Dinner for Papillons" in onze huislocatie "De Heereboer" kan ik met genoegen stellen, dat ik veel en vooral enthousiaste reacties op dit culinair festijn heb mogen ontvangen. Lukte het in het verleden niet of uitermate moeizaam om voldoende belangstelling te wekken voor "Mheals on wheels", nu was het een groot succes zowel qua opkomst (ruim 60 Papillons en Lions!) en zeker niet in de laatste plaats qua eetgenot.

De Lions, die zich hadden opgegeven om de nodige voorbereidingen voor het diner te treffen, waren al om 16.00 uur aanwezig en stonden – zonder uitzondering – te trappelen om er iets geweldigs van te maken. Het "cooking team" van onze club werd overigens begeleid en ondersteund door chef-kok Erik Udo en zijn medewerkers. Hoe enthousiast alles tijdens de voorbereidingen is verlopen, kun je zien op www.Lions.nl/Doetinchem. De foto's zijn gemaakt door onze IT-officer Henk Drost.

Een woord van dank - ook namens de Papillons – aan Gasterije De Heereboer, de activiteitencommissie en de Lions die zich met zoveel toewijding hebben ingezet tijdens de voorbereidingen, is zeker op zijn plaats!

Ik herhaal het nog maar een keer: het Jazz frühshoppen gepland op zondag 10 november in de Reithalle Lippe-Bruch Gahlen i.s.m. met Lions Club Dorsten, gaat NIET door. Wel zullen de Dorstenaren aanwezig zijn tijdens de eerstvolgende Tap-Hap op 20 november.

Al met al wil het nog niet goed lukken de geplande uitwisselingen met de Lions uit Dorsten ook werkelijk gestalte te geven. In ieder geval een aandachtspunt voor de Jumelagecommissie.

Dan nog graag aandacht voor de spelregels waaraan aanvragen voor sponsering van projecten of activiteiten moeten voldoen. Zonder ambtelijk of te reglementair te willen zijn is het gewenst hierover goede afspraken te hebben. Deze zijn:

- bij voorkeur kleinschalige lokale projecten
- projecten dienen te worden ondersteund of geïnitieerd door een aan ons bekend persoon
- aanvragen s.v.p. voorzien van een goede financiële onderbouwing
- en er dient een tijdige terugkoppeling en evaluatie van het project plaats te vinden met de Lion die de aanvraag heeft ingediend

Tenslotte wil ik Han Meibergen bedanken en complimenteren met het uitbrengen van het nieuwe smoelenboek. Het ziet er overzichtelijk en uitstekend uit. Wat mij betreft introduceren wij de commissie "smoelenboek" met Han als voorzitter.

Met Lionsgroet, Marnix Jansen Venneboer

Carglass

Als het over auto's gaat wordt kennelijk de welp in de leeuw wakker. Hoe is het anders te verklaren dat niet minder dan 29 Lions de moeite hadden genomen het bedrijfsbezoek aan Carglass op 2 oktober mee te maken.

Opeen gepakt in een te kleine ruimte kregen wij van gastheer Frans van Berkel een presentatie van het bedrijf. Die hij overigens begon met een speciaal woord van welkom aan Toon van Oudheusden die ooit de eerste klant was van het bedrijf. Vervolgens deelde hij mee zijn verhaal interactief te willen houden, hetgeen niet zo slim was. Immers, en misschien wel door het onwennige van bijna op elkaars schoot te moeten zitten, waren balorige interrupties frequenter dan ik mij van welke bijeenkomst dan ook kan herinneren.

Het gaat goed met de autoruitschade; in '91 overkwam dit nog maar 7% van de autobezitters, in '99 werd een piek bereikt van 11%.

Een Lionsclub moet je niet vragen naar mogelijke oorzaken daarvan want binnen de kortste keren kon ik noteren: meer auto's, een hogere kilometrage, zoab, slecht onderhoud aan wegen, weersinvloeden, een toegenomen glasoppervlak, mobiel bellen, vandalisme en inbraak, reparatiebewustwording en de voortschrijdende technologie. Allemaal zaken die tot de stijging bijdragen, maar de werkelijke oorzaak was heel gewoon de kwakkelende winter van dat jaar. In onze hi-tec tijd zie je de simpele dingen gemakkelijk over het hoofd.

De organisatie kent inmiddels vestigingen in 23 landen verdeeld over 4 continenten en heeft inmiddels een klanten bestand van 4 miljoen per jaar hetgeen goed is voor 6 jobs per minuut. Om dat goed te kunnen doen zijn er 8000 medewerkers in dienst verdeeld over 1000 servicecentra en zijn er diverse partnerships aangegaan met verzekeringsmaatschappijen. In Nederland werken bij CG 850 mensen die goed zijn voor 13.500 calls (one call does it all) per week en dat allemaal in 54 servicecenters.

CG heeft een hoog kwaliteitsbewustzijn: "Service leadership by solving every glass damage through service excellence". En dat voor ieder voertuig, op ieder moment en op iedere plaats.

Bijzonder trots is men op het feit dat de financiële afwikkeling met de verzekeringsmaatschappijen zonder papier plaats vindt. Natuurlijk kan dat alleen als er sprake is van een blind vertrouwen in elkaar. En vanzelfsprekend is het in het belang van CG om dat niet te beschamen.

Na deze presentatie werd het bezoek voortgezet in de werkplaats. In de eerste plaats werd daar gedemonstreerd hoe een "ster" in de ruit wordt gerepareerd. Dat nam toch wel enige tijd in beslag om dat een aantal handelingen herhaald moesten worden en er een zekere droogtijd nodig was. In die droogtijd was voorzien door voor het bezoek een natje te serveren. Goede wijn smaakt nu eenmaal naar meer, maar hier en daar wel tot gevolg hebbend dat de aandacht verslapte en er andere zaken onderling besproken werden. Niettemin kreeg de vervanging van een complete voorruit wel weer de nodige aandacht. Interessant natuurlijk hoe een ruit verwijderd wordt maar nog boeiender hoe eenvoudig eigenlijk er een nieuwe voor in de plaats komt.

Terecht bedankte president Marnix na afloop dan ook onze gastheren voor de boeiende presentatie, demonstratie en de uitstekende ontvangst:

HB.

Het nieuwe smoelenboek

Het heeft wel een tijd geduurd, maar het resultaat mag er zijn: de nieuwe uitgave van het smoelenboek. Hoe lang is het alweer niet geleden dat Roel Stutvoet met het eerste blauwe boekje kwam. Zelf zorgde ik voor de eerste losbladige uitgave, die een paar jaar later naar ik meen onder Hans de Vries geactualiseerd werd en nu is dan de vierde editie door Han Meibergen bezorgd.

Dit keer 1 pagina per lid voorzien van een foto die beter dan in vorige uitgaven is afgedrukt. Ik heb Han vaak horen verzuchten dat het zo'n eindeloos karwei was omdat sommige leden niet vooruit te branden waren met het aanleveren van gegevens en smoelen. Des te meer verdient zijn volhardendheid een groot compliment.

Het smoelenboek is erg handig om even een telefoonnummer op te zoeken van een clublid. Gaat sneller dan in het dikke ledenboek kijken. Handig dus om bij de telefoonboeken te leggen. En natuurlijk geeft het directe informatie over iemands Lionsverleden en persoonlijke kleur door functies en hobbies te noemen. Maar ook daarin kunnen veranderingen optreden. Niet in alle gevallen zijn de meest recente gegevens vermeld. Sommige e-mail adressen ontbreken evenals 06-nummers, een enkele functie is veranderd. Daarom meld ik nog maar even dat de meest actuele gegevens altijd zijn te vinden op www.lionsNola. Alle veranderingen die ik door krijg worden daarin direkt verwerkt. Bij de

volgende uitgave is het daarom verstandig om aan de hand daarvan ons eigen smoeleboek bij te werken.

Maar terzijde en over hobbies gesproken. Tientallen worden er in het smoeleboek genoemd. Er wordt dus heel wat genoten in de vrije tijd. Hoe leuk zou het niet zijn als wij daar eens wat meer over te horen kregen. Wat beweegt en beleeft iemand als hij zich bezig houdt met klassieke muziek, voetballen, studeren, opera, wandelen, puzzelen, motorrijden, schilderen, filosoferen, klussen om er maar eens een paar te noemen. Wie neemt de handdoek op en schrijft daar eens iets over. Het bulletin zal er alleen maar leesbaarder door worden.

Slechts één foutje is misschien echt verwarrend. Op de bestuurspagina staat dat bij verhindering van bijeenkomst en tap-hap altijd de secretaris gebeld moet worden. (Helaas wordt dat meestal niet gedaan.) Het daar genoemde nummer is evenwel niet van de secretaris maar van 1e vice-president Henk Drost. Denk er dus even aan dat je bij verhindering het goede nummer draait dat onder het kopje secretariaat staat.

HB.

De kleine en de grote wereld

Op zondag 6 oktober omstreeks 19.00 uur overleed prins Claus. Op datzelfde moment was ik met jongste dochter Marije aan het mountainbiken in het Stanley park in Vancouver. Een kleine twee uur daarna werd de Nederlandse bevolking op de hoogte gesteld van het prinselijk overlijden. Wij zaten toen niets vermoedend lekker te lunchen bij Earls on Top in de metropole hoofdstraat Robson Street. Kort daarna terug in het hotel fristen wij ons op voor ons bezoek aan de ijshockeywedstrijd tussen de Vancouver Canucks en de San Jose Sharks. (Wat klinkt dat heerlijk anders dan de voetbalwedstrijd de Graafschap-FC Twente waarvoor ik eigenlijk was uitgenodigd.) Even de televisie aangezet en jawel, vrijwel direkt waren wij middels een een-regelig bericht op de hoogte van de trieste gebeurtenis in Nederland. Direkt daarna internet opgegaan en via ANP, NOS, Telegraaf en Volkskrant dotcom waren wij al snel op de hoogte van het allerlaatste nieuws.

Ik werd mij er plotseling van bewust hoe klein de wereld soms is. Er gebeurt ergens iets onverwachts en ook al ben je bijna 8000 km van huis, je bent vrijwel direkt op de hoogte van wat er elders op de wereld gebeurt.

Dat het ook anders kan aanvoelen merkte ik de volgende dag. Marije en ik hadden een gescheiden programma. Zij moest voor haar "site-inspection" een eind de stad uit en ik had een cultureel programma voor ogen. Via het fraaie oudste stadsdeel Gastown naar de Christ Church Cathedral (die nauwelijks groter is dan een gemiddelde dorpskerk), daarna nog wat dikkebaardend boeken kopen in een zeldzaam grote boekenwinkel, even lunchen en afsluiten met een bezoek aan de overzichtstentoonstelling van de meest invloedrijke Canadese schilder Tom Thomson in de Vancouver Art Gallery. En terwijl ik zo door downtown liep met zijn imposante hoogbouw overviel mij ineens een beklemmend gevoel van klein- en eenzaamheid. Ik had geen idee waar Marije zat, geen mobieltje bij me want die doet het daar toch niet, geen paspoort op zak, alleen een plastic geldkaartje en niemand om je heen die je kent. Wat zal er gebeuren als je iets overkomt... Op zo'n moment is de wereld om je heen plotseling wel heel groot en voel je jezelf wel erg klein en alleen. Na een paar minuten de schrikknop toch maar omgezet en verder genoten van het feit dat het ook wel eens lekker is om heerlijk anoniem in een miljoenen stad rond te dwalen. Nog extra leuk als je even naar het hotel terug gaat om wat boeken weg te brengen en je in de lobby moet wachten omdat Queen Elisabeth en haar gemaal Philip vrije doorgang moesten hebben naar de lift om te gaan lunchen. Niks geen security ("Het is de president van de USA niet" zei een Canadees met wie ik daarover in gesprek raakte), wel veel zenuwachtig hotelpersoneel en (het moet gezegd) een charmante queen, die niet te beroerd was om links en rechts een praatje met de wachtenden te maken (ook zij is kennelijk een charme-offensief gestart) en Philip die spontaan een praatje begon nota bene over de jenever die hij dacht te gaan drinken.

Een paar dagen later weer terug na een lange en vermoeiende nachtvlucht werd ik er pas in de trein ter hoogte van Wageningen door een halfstok hangende vlag aan herinnerd dat Claus overleden was. Thuis de achterstallige kranten doorgewerkt en natuurlijk tv gekeken. Een gênant gevoel toen prinselijk verdriet schaamteloos in beeld werd gebracht. Publiek bezit heeft toch ook zijn grenzen. En die hoeveelheid ingezonden brieven en commentaren: waarom zo weinig aandacht voor andere dodelijke ongelukken met veel meer slachtoffers, het is nu wel genoeg geweest; schande dat een uitgetreden priester in een protestante rouwdienst optreedt, veel onnodige aandacht voor zijn Duitse verleden en nog veel meer. Kan er dan nooit eens iets gewoon gebeuren zonder dat dat weer kritiek oplevert. (Om dat vervolgens zelf nu ook te leveren, want waarom waarschuwt niemand Beatrix even dat het op zijn minst taalkundig dubieus is om in de extra staatscourant het volk kond te

doen dat zij diep bedroefd moet meedelen dat haar geliefde echtgenoot vredig is overleden.)

En nauwelijks is de indrukwekkende plechtigheid achter de rug of wij krijgen in volle glorie de tragi-komische val van het kabinet. Met in de hoofdrollen lulverhalende en machtbeluste ministers, een omhooggevallen advertentieverkoper, ervaren en dus ook getruce politici die in de rol van elektriciën het spel slim spelen, hun kans rijkende journalisten en malloten die nieuwe politiek willen gaan bedrijven alsof wij het laatste half jaar daar niets van geleerd hebben. En uitgerekend op de dag dat ik dit schrijf overlijdt in Venlo een jongeman die door een Marokkaanse hoofdverdachte zinloos in elkaar geschopt wordt omdat hij het voor een oude vrouw opnam. Nota bene in de week dat de muziekzender MTV de clip "Kutmarokkanen" op nummer 1 zet en niet minder dan zestig keer uitzendt.

Als ik na een paar weken dit stukje nog eens overlees (hier en daar nog wat polijsten) omdat de hoofdredacteur mij achter de vodden zit, zijn daar nog bijgekomen een sluipschutter in de VS, een ongemeen gijzelingsdrama in Moskou, hevige commotie rond een vrijgelaten verdachte in Venlo en vervolgde winkelmedewerkers, de Europese primeur van vierkante wielen bij de spoorwegen en de begrafenis van 26 jonge Italiaanse kinderen om maar even wat te noemen.

Dan denk ik, in wat voor wereld leven wij eigenlijk? Die wil ik helemaal niet. En daarom ga ik aan dan het eind van deze stormachtige herfstmaand in gedachten maar even terug naar de prachtige Indian Summer aan het begin ervan en de heerlijke, grote wereld van het Stanley park, Gastown, Robson Street en Tom Thomson.

HB.

Dinner for Papillons

of
de ballen van Ruud en Hans

Het zal je maar overkomen: je neemt je voor om een stukje te schrijven over de primeur van het DfP en ineens beginnen tijdens het eten nog diverse mensen spontaan te vertellen over de belevenissen van die dag. Weg smaak van de heerlijke port-vanille saus en in de plaats daarvan de geur van voor de voeten weggemaaid gras. Maar in plaats van in een diepe dip te geraken moest ik plotseling denken aan het melancholische

lied van Paul van Vliet " Er is nog zoveel te vertellen, er is nog zoveel niet gezegd". Dus vooruit dan maar.

Ja, het was een wat ongelukkig moment toen president Marnix vorige week woensdag probeerde het woord te richten tot de niet minder dan 60 aanwezigen die op het vlindermaal waren afgekomen. Met de rug tegen de muur, als eenling ver verwijderd van de leeuwentroep en vooral niet te verstaan. Kans voor open doel dus voor Theo K. om het bestuur op te roepen wat minder afstand tot de leden te bewaren. Een pijnlijk incident dus. Maar ook niet meer dan dat.

Want reken er op dat het bestuur er alles aan doet om de clubleden zo veel mogelijk bij alles wat de club aangaat te betrekken. Zo is het geen toeval dat twee dagen daarvoor het bestuur in vergadering bijeen kwam voor strategisch beraad om het DfP tot een succes te maken. En niet zonder resultaat.

Want wat gebeurde er die woensdagmiddag ? Langzaam dwarrelden de koks in spé binnen en onder het genot van een kopje koffie werden verhalen uitgewisseld en opmerkingen gemaakt die de vergelijking met een theekrans ruimschoots konden doorstaan ("Ik ben de kok met c.o.c.k."). Vermoedelijk verdrongen kookangst die grote onzekerheid diende te verbergen. Dat bleek ook al snel toen chef-kok Eric Udo ten tonele verscheen en de groep uitnodigde mee te gaan naar de keuken. Het werd plotseling wel héél erg stil. Het was dan ook niet echt een vertrouwenwekkend gezicht om zo'n 15 mannen, meestal ook nog keurig gestoken in jasje en dasje, onwennig en onhandig te zien kijken naar de enorm grote keuken met indrukwekkende fornuizen, potten en pannen.

Harrij nam het voortouw door zijn machtige torso in een wit t-shirt te hijsen om zo een Bocuse-achtige indruk te maken. De anderen deden zeer onwennig een schort om, door sommigen zelfs van huis meegenomen om een vleug van kookervaring uit te stralen. Vervolgens het indelen van de kookgroepen. En zonder dat iemand dat ook maar in de gaten had kwam het resultaat van de bestuursvergadering naar voren.

Natuurlijk hadden wij al bedacht dat Martin zich zou bezighouden met het halveren van de toch al kleine krieltjes, want een penningmeester moet toch laten zien dat hij er is om op de kleintjes te letten. Daarbij geassisteerd door de vaardige handen van schilder Jan, want er diende wel vaart gemaakt te worden. De rest van de leden werd ingedeeld in twee koude groepen, want daar leek het bestuur het minste risico aan te zitten. Rien en Jan T. aan de basis van het voorgerecht want dat is toch de eerste kookconfrontatie met de Papillons. En reken erop dat Jan met de nauwkeurigheid van een architect er voor waakte dat alle borden er hetzelfde uitzagen. En Theo werd daarbij gedwongen om nauwkeurig en secuur wel 7 appels niet alleen te schillen, maar ook in minuscule partjes te snijden. De aantrekkelijke bijbehorende appelopzuigende drank (even de vinger er door heen) zorgde er overigens voor dat hij daarin prima slaagde.

Het bestuur had ter vergadering bedacht dat het hoofdbestanddeel van de wildmaaltijd toch nog altijd het vlees zelf is, en natuurlijk de daarbij behorende saus. Vandaar dat het ook geen toeval was dat, zonder dat iemand dat in de gaten had, alleen bestuursleden zich daarmee bezig hielden. Verantwoordelijkheid moet je nu eenmaal nemen als dat nodig is. En bij het aanbraden van 120 wildzwijn biefstukjes is dat het geval. (Van het feit dat de enorme hitte voor de vice-president ongewild een ontharingskuur was heeft waarschijnlijk niemand iets gemerkt.) Het resultaat was er die avond dan ook naar, ook al bestond er een klein verschil van mening of het aanbraden juist weinig of iets meer bruin op het korstje diende te hebben. Geconcentreerd doorwerkend werd de klus in 90 minuten geklaard. Daarbij niet gehinderd door Chris die vooral steeds aan het rondlopen was onder het mom dat hij "bij de leiding" hoorde. Een status die hij evenwel niet met zinnige opmerkingen inhoud wist te geven.

Het merendeel van de koks was ondertussen bezig met het garnituur, terwijl de rode kool en peertjes in een enorme ketel stonden te pruttelen. En wat dan opvalt is dat hoe simpeler het werk is, hoe meer er gekletst kan worden. Zo moest een aantal "koks" uit een enorme bak aardappelpuree ballen draaien en door de amandelsnippers halen.

Simpeler werk is er in de keuken bijna niet. En dus vlogen de opmerkingen in het rond. Met een gulle lach op het gezicht, maar met een voelbare ondertoon van trots, riep Ruud uit dat zijn ballen groter waren dan die van Hans K. die daar wel een beetje zuur bij stond te kijken. (Maar het moet gezegd, Ruud had wel een gelijk.) Natuurlijk een triviaal, typisch masculien onderwerp, althans naar ik aanneem. Zo moest ik denken aan een wetenschappelijk (!) onderzoek dat onlangs is gedaan naar de omvang van testikels van klassieke mannensculpturen. Je verzint het toch niet ! Daaruit bleek overigens dat de linker altijd groter was dan de rechter, maar het kan ook andersom zijn geweest. Ik zie dan weer voor mij de Galleria dell' Accademia in Florence waar de beroemde David in majestueuze grootheid meters boven je uittorent. (Nogal wat anders dan de slappe aftreksels die je bij het zootje van Sachtleven ziet staan blauwbekken.) Stel je eens voor dat heuse onderzoekers een trap beklimmen, gewapend met een centimeter, om vervolgens David de maat te nemen, althans wat zijn edele delen betreft. Als toeschouwer hoop je dan dat de gevaarlijk ogende steen in de slinger spontaan alsnog zijn verwoestende werk doet. Want als Michelangelo er zelf bij zou zijn geweest, zou hij het meesterwerk ongetwijfeld direct naar de kloten hebben geholpen. Dat zou dan overigens niet de eerste keer zijn geweest dat hij dat deed.

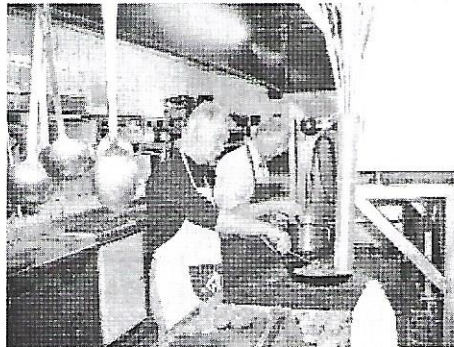
Toch had Theo later wel een beetje gelijk, want er was wel degelijk een zekere afstand tussen de bestuurlijke roti-groep en de koude afdeling. Want terwijl de laatste zich vooral bezighielden met het elkaar van commentaar te voorzien en zelfs tot tail-twisterige sabotage overging, hielden de bestuurders zich bezig met het ondervragen van de voortreffelijke chef-kok om inzicht te krijgen in de hogere kokskunde. Hoe simpel is het eigenlijk niet om in dezelfde braadtijd vlees zowel saignant, à point als bien cuit te krijgen. En hoe simpel het is om een

heerlijke saus te maken als je over de ingrediënten beschikt die je bij de kruidenier niet kunt krijgen. Maar ook hoe de logistiek van de keuken vooral veel voorbereiding vereist, waarna de rest eigenlijk vanzelf volgt. Wat mis je veel interessants als je niet verder komt dan oubollige ballenpraat. Nee, Theo moet de zaken dus niet omdraaien. Het kan geen kwaad als de leden soms wat dichterbij het bestuur staan.

Ondanks alles was het wel een bijzonder geslaagde maaltijd. Na afloop gevraagd of hij lekker gegeten had antwoordde Arnold filosofisch; "Ja hoor, maar vooral de mensen waren zo aardig." En dat is toch waar het eigenlijk om gaat, bedacht ik mij toen ik hoorde hoeveel ik moest afrekenen.

HB.

Bericht voor de Papillons

Maar eerst nog even het volgende:

Namens alle Papillons willen wij onze Lions hartelijk bedanken voor het overheerlijke etentje en de geweldige avond die ze de afgelopen woensdag voor ons hebben georganiseerd. Het was heel gezellig!!!

Beste Papillons,

Hieronder volgt een kopie van de brief die jullie onlangs hebben ontvangen. Zouden diegenen die nog niet gereageerd hebben, dit alsnog zo spoedig mogelijk willen doen?

Met vriendelijke groeten,

Janny, Pietje en
Marlie

Hoog Keppel, 7 oktober 2002.

Beste Papillons,

Eindelijk is het dan weer zover!!
Het nieuwe seizoen staat weer voor de deur en wij willen dit seizoen openen met een bezoek aan:

*Koffiebranderij/Proeverij Coffy en
The Chocolate Bar
In de Commanderie te Nijmegen.*

Dit uitstapje vindt plaats op **donderdag 14 november** en ziet er als volgt uit:

- 9.45 uur verzamelen bij de Markthal te Doetinchem ivm. carpoolen. Diegene die op eigen houtje wensen te gaan, graag dit even melden.
- 11.00 uur verzamelen bij de betaalautomaat van parkeergarage Valkenhof te Nijmegen.
- 11.30-12.30 uur presentatie in Koffiebranderij/Proeverij Coffy

Daarna lunch in een leuke tent tegenover de Commanderie!!!

- 14.00-15.00 uur rondleiding in The Chocolate Bar.
Dit alles is op loopafstand.

De kosten voor dit uitstapje bedragen:

€ 9 voor 2 rondleidingen

lunch

benzinekosten (vergoeding bedraagt € 0.28 per km)

parkeergaragekosten.

Om dit uitstapje goed te kunnen laten verlopen, vragen wij jullie met **spoed** te laten weten of je **WEL** of **NIET** mee gaat:

Janny Thijssen 0314 324876

Pietje Pull ter Gunne 0314 641896

Hopende op weer een geslaagd seizoen, groet ik jullie, mede namens Janny en Pietje,

Marlie Jacobs.

Agenda 2002 / 2003

2002

21 augustus 2002	18.00 uur	Barbeque bij Wil & Henk Kets
4 september 2002	20.00 uur	Doetinchem, 25 jaar geleden. Jan Berends, oud voorzitter Oudheidkundige Vereniging "Deutekom", toont ons de transformatie van onze stad.
18 september 2002	18.00 uur	Tap Hap
2 oktober 2002	20.00 uur	Bedrijfsbezoek aan Carglass BV te Doetinchem
5 oktober 2002	19.00 uur	Optreden "Achterdoek" in Dorsten (afgelast)
16 oktober 2002	18.00 uur	Tap Hap
30 oktober 2002	19.00 uur	Dinner for Papillons (voorbereiding Lions 16.00 uur)
6 november 2002	20.00 uur	Jacqueline Mekelenkamp, manager bij Sterpolis, geeft een kijkje achter de schermen over de afwikkeling van personenschade
10 november 2002	11.00 uur	Jazz Fruhshoppen in de Reithalle Lippe-Bruch Gahlen i.s.m. Lions Club Dorsten
20 november 2002	18.00 uur	Tap Hap met Lions Dorsten
4 december 2002	20.00 uur	Henk Doedens vertelt over La Libertad (Nicaragua) partnerstad van de gemeente Doetinchem
18 december 2002	18.00 uur	Tap Hap

2003

1 januari 2003		vervalt i.v.m. het nieuwe jaar
11 januari 2003	15.00 uur	Nieuwjaarsbijeenkomst met dames Borrel en buffet bij "Het Borghuis"
22 januari 2003	18.00 uur	Tap Hap
5 februari 2003	20.00 uur	John Backus, anesthesist, maakt ons deelgenoot van de wereld van de anesthesie
19 februari 2003	18.00 uur	Tap Hap
5 maart 2003	20.00 uur	Lionslidstelt zich voor
19 maart 2003	18.00 uur	Tap Hap
2 april 2003	20.00 uur	Achter de schermen van de Wereldwinkel
16 april 2003	18.00 uur	Tap Hap
30 april 2003		Vervalt; Koninginnedag
7 mei 2003	20.00 uur	Lionpresenteert zich
21 mei 2003	18.00 uur	Tap Hap
4 juni 2003	20.00 uur	Eesge Botma, architect en tevens Citrofiel, vertelt over en showt zijn hobby
18 juni 2003	18.00 uur	Tap Hap
2 juli 2003	18.00 uur	Bestuursoverdracht met Papillons ladies